

I. DISPOSICIÓN XERAIS

MINISTERIO DE ECONOMÍA E FACENDA

8551 *Real decreto 712/2010, do 28 de maio, de réxime xurídico dos servizos de pagamento e das entidades de pagamento.*

I

Contar con métodos e instrumentos de pagamento eficaces é fundamental para o correcto funcionamento das relacións económicas e comerciais. Por esta razón, o logro dun verdadeiro mercado interior de bens e servizos necesita, pola súa vez, do desenvolvemento dun mercado de servizos de pagamento eficaz, eficiente e seguro. Mentres que a introdución do euro en 2002 supuxo un paso definitivo para establecer unha zona única de pagamentos monetarios no mercado interior, a creación dun efectivo mercado único de pagamentos non monetarios seguía incompleta.

Así, púxose de manifesto a necesidade de adoptar un novo marco xurídico comunitario que harmonizase e completase as fragmentadas disposicións nacionais en relación cos servizos de pagamento, e resolverse os problemas de eficiencia e inseguridade xurídica que as diferenzas anteriores comportaban.

Esta aspiración substanciouse finalmente na adopción da Directiva 2007/64/CE do Parlamento Europeo e do Consello, do 13 de novembro de 2007, sobre servizos de pagamento no mercado interior, cuxo obxectivo último era lograr a verdadeira integración do mercado único de servizos de pagamento. Para iso prevé unha serie de medidas articuladas arredor de tres eixes fundamentais e que se reforzan mutuamente.

En primeiro lugar, a Directiva pretende aumentar a eficiencia no funcionamento do mercado único de servizos de pagamento, estimulando a competencia a través da harmonización dos requisitos de acceso a este mercado e introducindo unha nova categoría de provedores de servizos de pagamento, as entidades de pagamento, cuxas condicións para competir son iguais ás do resto de provedores.

Tamén é central para a norma comunitaria a protección do usuario de servizos de pagamento. Para logralo, establece requisitos de información e salvagardas que rexen antes e durante a execución de ordes de pagamento e que garanten a transparencia na prestación destes servizos.

Finalmente, a relación directa existente entre a certeza no uso dos instrumentos e sistemas de pagamento e a confianza neles dos usuarios converte a seguridade do mercado de servizos de pagamento no obxectivo do terceiro gran bloque da directiva, que contén un réxime harmonizado de dereitos e obrigas e disposicións de repartición de responsabilidades entre usuario e provedor en caso de execucións erróneas ou defectuosas das ordes de pagamento.

A Directiva 2007/64/CE foi incorporada ao noso ordenamento a través da Lei 16/2009, do 13 de novembro, de servizos de pagamento; este real decreto pretende desenvolver algúns dos seus aspectos fundamentais, avanzando así substancialmente no proceso de transposición da directiva mencionada.

II

Dentro deste contexto, este real decreto aborda principalmente a transposición do réxime xurídico das novas entidades de pagamento e concreta, ademais, algunhas disposicións relativas ao réxime xurídico xeral dos servizos de pagamento.

No título I contense o desenvolvemento do réxime xurídico de creación das entidades de pagamento. En particular, sinálase, como é habitual no réxime de creación doutras entidades financeiras, que lle corresponde ao ministro de Economía e Facenda autorizar a creación das entidades de pagamento, logo do informe do Banco de España e do Servizo Executivo da Comisión de Prevención do Branqueo de Capitais e Infraccións Monetarias, nos aspectos da súa competencia.

A solicitude deberase presentar, tamén como é usual, ante a Dirección Xeral do Tesouro e Política Financeira e prevese a necesidade de inscrición das novas entidades de pagamento nun rexistro especial do Banco de España, antes de comezar a súa actividade. Recóllense tamén algunhas particularidades menores para o caso de que a entidade de pagamento que se vai autorizar estea controlada por outra entidade dun Estado membro ou non membro da Unión Europea.

Os requisitos para obter e conservar a autorización dunha entidade de pagamento, que se deben probar no momento da solicitude de creación da entidade para merecer a autorización, detállanse tamén neste título. Estes requisitos refírense tanto á forma xurídica da entidade de pagamento como ao seu capital inicial ou ás condicións que deben reunir os socios titulares de participacións significativas e os administradores da entidade.

Tamén se prevé neste título a creación por parte do Banco de España dun rexistro de altos cargos no cal se deberán inscribir os administradores e directores xerais das entidades de pagamento. A iso súmase a obriga mencionada de inscribir as propias entidades de pagamento antes de iniciar as súas actividades no Rexistro Especial de Entidades de Pagamento que se creará no Banco de España.

O título I conclúe con tres artigos dedicados ao réxime aplicable ás distintas modificacións que pode experimentar unha entidade de pagamento, tanto nos seus estatutos sociais coma nas súas actividades, cunha previsión específica para o caso de fusión.

Un último artigo especifica que o uso da denominación de entidade de pagamento queda reservado a estas entidades, que poderán incluílo na súa denominación social se o desexan. O anterior complétase con dúas epígrafes destinadas a garantir que o usuario coñece en todo momento da natureza xurídica de entidade de pagamento que detén o seu provedor de servizos de pagamento, con independencia do uso de tal denominación por parte da entidade, da súa inclusión nunha rede internacional ou do desenvolvemento pola súa parte doutras actividades económicas alleas á prestación de servizos de pagamento.

O título II regula a actividade transfronteiriza das entidades de pagamento. Detállanse, en primeiro lugar, as particularidades que rexen, respecto do procedemento de autorización recollido no título anterior, cando a solicitude procede de sucursais de entidades de pagamento autorizadas ou domiciliadas nun Estado non membro da Unión Europea.

Por outro lado, establécese o réxime de comunicación ao Banco de España que deben cumprir as autoridades supervisoras daquelas entidades de pagamento comunitarias que queiran prestar de xeito permanente os seus servizos en España, ben mediante a apertura de sucursais, ben mediante a contratación de axentes.

Concrétase, por último, o réxime de autorización previa do Banco de España a que están suxeitas aquelas entidades de pagamento españolas que desexen prestar servizos de pagamento nun Estado non membro da Unión Europea, ben mediante a apertura de sucursais e libre prestación de servizos, ben a través dunha filial.

O réxime dos axentes e a delegación de funcións operativas régúlase no título III.

Respecto ao réxime dos axentes, ademais de definir o concepto de axente de conformidade co artigo 2.22 da Lei 16/2009, do 13 de novembro, establécese un sistema de comunicación e inscrición previas no Rexistro Especial do Banco de España para aquelas entidades de pagamento españolas e sucursais en España de entidades de pagamento estranxeiras que pretendan prestar servizos de pagamento a través dun axente. Detállanse, así mesmo, as condicións a que están suxeitos as entidades de pagamento e os seus axentes no exercicio da actividade destes, en interese da transparencia fronte á clientela.

No que se refire á delegación de funcións, as entidades deberán cumprir un réxime de información previa ao Banco de España para a delegación de funcións esenciais, mentres que a comunicación se efectuará con posterioridade á delegación en caso de que as funcións a que esta afecta non o sexan. Este réxime complétase cunha serie de disposicións dirixidas a garantir que a delegación de funcións operativas non redunde nunha diminución da súa calidade ou control interno, ou en menoscabo das responsabilidades e obrigas das entidades de pagamento en relación cos usuarios.

A regulación dos requisitos de garantía, os requirimentos de recursos propios e as limitacións operativas das contas de pagamento constitúe o obxecto do título IV do real decreto.

A necesidade de que as entidades de pagamento salvagarden os fondos dos seus usuarios para a execución de operacións de pagamento, exige que estas entidades dispoñan dalgún dos dous métodos de garantía establecidos na Lei 16/2009, do 13 de novembro, cuxo detalle se especifica na norma proposta. En relación co primeiro método, detállanse os activos seguros, líquidos e de baixo risco en que poderán investir os fondos a que se refire o artigo 10.1.a) da Lei 16/2009, do 13 de novembro. Polo que respecta ao segundo método, concréntanse as condicións que deberá cumprir a póliza de seguro ou garantía comparable.

Por outra banda, detállase o método de cálculo que deberán aplicar as entidades de pagamento para determinar os seus requirimentos de recursos propios, baseado nunha ponderación da contía das operacións de pagamento executadas por elas durante o ano anterior.

Non obstante, permítese que o Banco de España, por iniciativa propia ou da entidade afectada, e atendendo á necesidade de mellorar a súa solvencia, protexer os intereses dos usuarios ou do propio sistema de pagamentos, poida determinar que o cálculo dos requirimentos de recursos propios se efectúe conforme algún dos outros dous métodos recollidos na proposta. Nun deles o cálculo é función dos gastos xerais do ano anterior e no outro é función da suma de distintos ingresos, gastos e comisións.

Ademais, no título IV contéñense unha serie de previsións destinadas a garantir o retorno ao cumprimento das normas relativas a recursos propios, en caso de que unha entidade presente un déficit de recursos propios respecto dos exixidos. En concreto, establécese unha obriga de información ao Banco de España, que deberá ir acompañada dun programa para retornar ao cumprimento. Así mesmo, obríganse as entidades nestas circunstancias a someter a aplicación dos seus resultados á autorización previa do Banco de España.

As limitacións operativas ás contas de pagamento das entidades de pagamento conclúen este título IV. En particular, régúlanse os efectos da inactividade da conta de pagamento durante un ano e limítanse tamén as posibilidades de que a conta manteña saldo debedor como resultado de operacións iniciadas directamente polo ordenante titular da conta de pagamento.

O título V introduce o concepto de entidades de pagamento híbridas, definidas como aquelas entidades de pagamento que realizan, ademais, calquera outra actividade económica. Adáptanse algúns aspectos da norma para a súa aplicación especial a estas entidades, sobre todo en relación cos requisitos da solicitude, o Rexistro de Altos Cargos, a supervisión e o uso da denominación de entidade de pagamento.

Por último, detállase neste título o procedemento en virtude do cal o Banco de España lle pode exixir a unha entidade de pagamento híbrida que constituía unha entidade de pagamento separada, cando a realización doutras actividades económicas distintas á prestación de servizos de pagamento poida afectar a súa solidez financeira.

No título VI introdúcense dúas excepcións á aplicación de determinados aspectos da normativa reguladora dos servizos de pagamento. En primeiro lugar, exclúense, para instrumentos de escasa contía e sempre que así se pacte entre as partes, certas obrigas que a lei establece entre o provedor de servizos de pagamento e o usuario. Ademais, establécese que non están suxeitos a esta normativa os servizos de pagamento que se baseen en instrumentos cuxo uso estea limitado aos establecementos do emisor ou a unha rede limitada de provedores.

Os tres últimos artigos do real decreto recóllense no título VII, que contén o réxime sancionador e de supervisión aplicable ás entidades de pagamento. Ambos os dous seguen, no fundamental e con algunhas adaptacións, o réxime aplicable ás entidades de crédito. Finalmente recóllese o deber de segredo profesional para todas as persoas que no desempeño dunha actividade profesional para o Banco de España ou no intercambio de información con outras autoridades coñecesen datos de carácter reservado.

III

Introduciuse neste real decreto unha disposición transitoria que detalla o procedemento e os requisitos mínimos que deben cumprir, para a validación da súa autorización, aqueles establecementos de cambio de moeda que fosen autorizados para a xestión de transferencias e que, non pretendendo ampliar o seu obxecto social, desexen converterse en entidades de pagamento.

Adicionalmente, o real decreto conta cunha disposición derogatoria de todas aquelas normas de rango igual ou inferior que se opoñan ao disposto nel e catro disposicións derradeiras que conteñen, respectivamente, os títulos competenciais ao abeiro dos cales se dita, as facultades para o seu desenvolvemento, a mención á incorporación do dereito da Unión Europea, e péchase o real decreto coa disposición derradeira cuarta que establece a súa entrada en vigor ao día seguinte da publicación no «Boletín Oficial del Estado».

Na súa virtude, por proposta da ministra de Economía e Facenda, de acordo co Consello de Estado e logo de deliberación do Consello de Ministros na súa reunión do día 28 de maio de 2010,

DISPOÑO:

TÍTULO I

Réxime xurídico da creación das entidades de pagamento

Artigo 1. Autorización e rexistro das entidades de pagamento.

1. Corresponderalle ao ministro de Economía e Facenda, logo de informe do Banco de España e do Servizo Executivo da Comisión de Prevención do Branqueo de Capitais e Infraccións Monetarias nos aspectos da súa competencia, autorizar a creación das entidades de pagamento, así como o establecemento en España de sucursais de entidades dun Estado non membro da Unión Europea. Na autorización especificaranse as actividades que poderá realizar a entidade de pagamento, de acordo co programa presentado pola entidade.

2. Conforme o artigo 6.2 da Lei 16/2009, do 13 de novembro, de servizos de pagamento, a solicitude de autorización deberá ser resolta dentro dos tres meses seguintes á súa recepción na Dirección Xeral do Tesouro e Política Financeira ou no momento en que se complete a documentación exixible. Cando a solicitude non sexa resolta no prazo anteriormente previsto, poderá entenderse desestimada.

3. Unha vez obtida a autorización e tras inscribirse no Rexistro Mercantil, as entidades de pagamento deberán, antes de iniciar as súas actividades, quedar inscritas no Rexistro Especial de entidades de pagamento que se creará no Banco de España. Nese rexistro faranse constar os servizos de pagamento para os cales se autorizase a entidade de pagamento e figurarán, ademais, os seus axentes e sucursais. O rexistro será público e accesible a través dunha páxina electrónica que se actualizará periodicamente.

4. No caso de que o control da entidade de pagamento, nos termos previstos no artigo 42 do Código de comercio, vaia exercelo unha entidade de pagamento, unha entidade de crédito, unha empresa de servizos de investimento ou unha empresa de seguros ou reaseguros autorizada noutro Estado membro da Unión Europea ou as persoas físicas ou xurídicas que pola súa vez controlen unha delas, o Banco de España, antes de emitir o informe a que se refire o número 1, deberá consultar as autoridades responsables da supervisión das citadas entidades.

No caso de que este control vaia ser exercido por unha persoa física ou xurídica, trátase ou non dunha entidade regulada, domiciliada ou autorizada nun país que non sexa membro da Unión Europea, caberá exixir dos que a controlen a prestación dunha garantía, nos termos que prevexa o Banco de España, que alcance a totalidade das actividades de pagamento da entidade que se pretende crear.

Artigo 2. Requisitos para exercer a actividade.

Serán requisitos necesarios para obter e conservar a autorización dunha entidade de pagamento:

a) Revestir calquera forma societaria que teña a consideración de mercantil, ben pola natureza do seu obxecto, ben pola forma da súa constitución. As accións, participacións ou títulos de achega en que estea dividido o capital social deberán ser nominativos.

b) Ter o seu domicilio social, así como a súa efectiva administración e dirección en territorio español.

c) Dispor en todo momento do seguinte capital inicial mínimo:

i) 20.000 euros, en caso de que a entidade de pagamento só preste o servizo de pagamento de envío de diñeiro.

ii) 50.000 euros, en caso de que a entidade de pagamento execute operacións de pagamento en que se transmita o consentimento do ordenante mediante dispositivos de telecomunicación, dixitais ou informáticos e se realice o pagamento a través do operador da rede ou sistema de telecomunicación ou informático que actúe unicamente como intermediario entre o usuario do servizo de pagamento e o prestador de bens e servizos.

iii) 125.000 euros, en caso de que a entidade de pagamento preste calquera dos restantes servizos de pagamento previstos no artigo 1.2 de Lei 16/2009, do 13 de novembro.

d) Que os accionistas ou socios titulares de participacións significativas sexan considerados idóneos conforme o previsto no artigo 6 da Lei 16/2009, do 13 de novembro.

e) Que os administradores da entidade de pagamento sexan persoas de recoñecida honorabilidade e posúan, a maioría deles, os coñecementos necesarios para a prestación de servizos de pagamento. Estes requisitos deberán, así mesmo, concorrer nos directores xerais ou asimilados da entidade.

Concorre honorabilidade comercial e profesional en quen viñese observando unha traxectoria persoal de respecto ás leis mercantís ou a outras que regulan a actividade económica e a vida dos negocios, así como ás boas prácticas comerciais, financeiras e bancarias. En todo caso, entenderase que carece de tal honorabilidade quen, en España ou no estranxeiro, teña antecedentes penais por delitos dolosos, estea inhabilitado para exercer cargos públicos ou de administración ou dirección de entidades financeiras ou estea inhabilitado conforme a Lei 22/2003, do 9 de xullo, concursal, mentres non conclúa o período de inhabilitación fixado na sentenza de cualificación do concurso e os quebrados e concursados non rehabilitados en procedementos concursais anteriores no momento da entrada en vigor da referida lei.

Posúe os coñecementos necesarios para exercer as súas funcións nas entidades de pagamento quen desempeñase, durante un prazo non inferior a dous anos, funcións de alta dirección, control ou asesoramento ou funcións de similar responsabilidade en entidades, públicas ou privadas, de dimensión polo menos análoga á entidade para a cal se solicita autorización.

f) Dispor, para os efectos de garantir unha xestión sa e prudente da entidade, de sólidos procedementos de goberno corporativo, incluída unha estrutura organizativa clara, con liñas de responsabilidade ben definidas, transparentes e coherentes, así como procedementos eficaces de identificación, xestión, control e comunicación dos riscos aos cales estea ou poida estar exposta, xunto con mecanismos adecuados de control interno, incluídos procedementos administrativos e contables adecuados. Tales métodos, procedementos e mecanismos serán exhaustivos e proporcionados á natureza, escala e complexidade dos servizos de pagamento prestados pola dita entidade.

g) Establecer procedementos e órganos de control interno e de comunicación para previr e impedir o branqueo de capitais e o financiamento do terrorismo.

Artigo 3. *Requisitos da solicitude.*

1. A solicitude de autorización para a creación dunha entidade de pagamento dirixirase á Dirección Xeral do Tesouro e Política Financeira, acompañada dos seguintes documentos por triplicado:

a) Proxecto de estatutos sociais, acompañado dunha certificación rexistral negativa da denominación social proposta; en caso de que a autorización sexa solicitada por unha sociedade xa existente abondará certificación vixente da súa inscrición rexistral.

b) Un programa de actividades en que se indique, en particular, o tipo de servizo de pagamento que se pretende prestar, así como os servizos auxiliares ou estreitamente relacionados con aqueles que se pretendan levar a cabo.

c) Un plan de negocios referido ás actividades citadas na letra anterior que inclúa un cálculo das previsións orzamentarias para os tres primeiros exercicios de actividade da entidade de pagamento.

d) Xustificación de ter constituído na Caixa Xeral de Depósitos ou nalgunha das súas sucursais, encadradas nas delegacións de Economía e Facenda, un depósito en efectivo ou en débeda pública, equivalente ao 20 por cento do capital inicial mínimo establecido no artigo 2, á disposición da Dirección Xeral do Tesouro e Política Financeira.

Este depósito liberarase unha vez constituída a entidade e inscrita no Rexistro Especial do Banco de España, así como, se é o caso, no suposto de revogación da autorización previsto no artigo 7.1 da Lei 16/2009.

Igualmente, procederase á devolución do depósito nos supostos de renuncia á solicitude ou de denegación desta.

e) Unha descrición das medidas adoptadas para protexer os fondos do usuario dos servizos de pagamento conforme o previsto no artigo 10 da Lei 16/2009, do 13 de novembro.

f) Unha descrición dos métodos de xestión empresarial do solicitante e dos mecanismos de control interno, referidos todos eles ás actividades de pagamento e incluídos os procedementos administrativos, de xestión de risco e contables, que demostre que os ditos métodos e mecanismos de control empresarial son adecuados.

g) Os procedementos e órganos de control interno e de comunicación que se establezan para prever e impedir o branqueo de capitais e o financiamento do terrorismo.

h) Unha descrición da organización estrutural de que se propoña dotar o solicitante para a prestación de servizos de pagamento, incluída, se é o caso, unha descrición da utilización que se pretenda facer de axentes e sucursais e unha descrición das disposicións en materia de delegación de funcións, así como da súa participación nun sistema de pagamento nacional ou internacional.

i) A identidade das persoas que posúan participacións significativas na entidade de pagamento, conforme o establecido no artigo 6.3 da Lei 16/2009, do 13 de novembro, con indicación da contía da súa participación efectiva e probas da súa idoneidade.

Salvo as entidades de crédito suxeitas a supervisión do Banco de España, os accionistas ou socios que teñan a consideración de persoas xurídicas deberán achegar, así mesmo, as contas anuais e o informe de xestión dos dous últimos anos, cos informes de auditoría, se os houber.

Para os efectos da definición de participación significativa, entenderase por influencia notable a posibilidade de nomear ou destituír algún membro do máximo órgano de goberno da entidade de pagamento.

j) A identidade dos administradores da entidade de pagamento e dos seus directores xerais ou asimilados, así como os documentos acreditativos da súa honorabilidade e de que teñen a experiencia e posúen os coñecementos necesarios para a prestación de servizos de pagamento.

k) De ser o caso, a identidade dos auditores responsables da auditoría da entidade de pagamento.

l) Unha descrición dos servizos, instrumentos ou outros medios de que dispoña para atender e resolver as queixas e reclamacións dos seus clientes, incluído o Regulamento

para a defensa do cliente, elaborado segundo o disposto na Orde ECO/734/2004, do 11 de marzo.

- m) A dirección da administración central do solicitante.
- n) No caso de entidades xa existentes, contas anuais auditadas do último exercicio e unha memoria explicativa das características e situación da empresa.

Para os efectos das letras e), f) e h), o solicitante facilitará unha descrición dos seus procedementos de auditoría interna e das disposicións organizativas que establecese co fin de adoptar todas as medidas razoables para protexer os intereses dos seus usuarios e garantir a continuidade e fiabilidade da prestación de servizos de pagamento.

2. A entidade de pagamento informará inmediatamente de calquera cambio que afecte a exactitude da información de conformidade con este artigo. En todo caso, caberá exixir aos promotores cantos datos ou informes se consideren oportunos para verificar o cumprimento dos requisitos establecidos neste real decreto.

Artigo 4. *Rexistros do Banco de España.*

1. Correspóndelle ao Banco de España a creación e xestión dun rexistro de altos cargos das entidades de pagamento, onde deberán inscribirse obrigatoriamente os administradores, así como os seus directores xerais ou asimilados.

Para a inscrición no Rexistro de Altos Cargos, tales persoas deberán declarar expresamente no documento que acredite a súa aceptación do cargo que reúnen os requisitos de honorabilidade a que se refire o artigo 2.e) e que non se encontran incursos en ningunha das limitacións ou incompatibilidades que lles fosen de aplicación.

2. Tamén se inscribirán neste rexistro as persoas responsables tanto da xestión das sucursais en España de entidades de pagamento estranxeiras como do control e xestión das redes en España de axentes de entidades de pagamento estranxeiros.

Artigo 5. *Modificación dos estatutos sociais.*

1. A modificación dos estatutos sociais das entidades de pagamento estará suxeita ao procedemento de autorización e rexistro establecido no artigo 1, ben que a solicitude de autorización se deberá resolver dentro dos dous meses seguintes á súa recepción na Dirección Xeral do Tesouro e Política Financeira ou no momento en que se complete a documentación exixible, transcorridos os cales se poderá entender estimada.

2. Non requirirán autorización previa, aínda que deberán ser comunicadas ao Banco de España, nun prazo non superior aos quince días hábiles seguintes á adopción do acordo correspondente, as modificacións dos estatutos sociais que teñan por obxecto:

- a) O cambio do domicilio social dentro do territorio nacional.
- b) O aumento de capital social.
- c) Incorporar textualmente aos estatutos preceptos legais ou regulamentarios de carácter imperativo ou prohibitivo, ou cumprir resolucións xudiciais ou administrativas.
- d) Aqueloutras modificacións respecto das que a Dirección Xeral do Tesouro e Política Financeira, en contestación a consulta previa formulada para o efecto pola entidade de pagamento afectada, considerase innecesario, pola súa escasa relevancia, o trámite da autorización.

3. Se recibida a comunicación, as modificacións exceden do previsto neste punto, o Banco de España advertirállelo aos interesados no prazo de trinta días, para que as revisen ou, se é o caso, se axusten ao procedemento de autorización do número 1.

Artigo 6. *Ampliación de actividades.*

Cando unha entidade de pagamento pretenda ampliar as actividades de pagamento para as cales está autorizada, seguirase o mesmo procedemento que para a modificación de estatutos. A autorización poderá ser denegada, en especial, se a entidade non cumpre os requirimentos de solvencia que lle correspondan, ou non conta cunha organización

administrativa e contable e de procedementos de control internos adecuados ás novas actividades.

Artigo 7. Fusión de entidades de pagamento.

1. A entidade resultante da fusión de dúas ou máis entidades de pagamento poderá realizar as actividades para as cales estivesen autorizadas as entidades fusionadas.

2. A fusión deberá ser autorizada polo ministro de Economía e Facenda, de acordo co procedemento establecido no artigo 5, ben que o prazo de resolución será de tres meses.

Artigo 8. Uso da denominación reservada.

1. A denominación de entidade de pagamento, así como a súa abreviatura, E.P., queda reservada a estas entidades, que poden incluílas na súa denominación social.

2. As entidades de pagamento deberán incluír unha referencia á súa natureza xurídica de entidade de pagamento na totalidade de documentos que subscriban ou emitan no exercicio da súa actividade de prestación de servizos de pagamento. En particular, deberá figurar nos contratos marco que formalicen cos usuarios de servizos de pagamento ou nos que subscriban na realización de operacións de pagamento único, así como na publicidade referida á prestación de tales servizos.

3. A mención a redes ou organizacións internacionais na actuación das entidades de pagamento non poderá inducir confusión ao público sobre a identidade ou responsabilidade do titular con que se contratan os servizos de pagamento.

Cando as entidades de pagamento desenvolvan as actividades accesorias ou complementarias a que se refire o artigo 9 da Lei 16/2009, do 13 de novembro, ou cando no mesmo local onde preste os seus servizos de pagamento se desenvolvan outras actividades económicas, deberán contar coas medidas organizativas e de transparencia necesarias para protexer a clientela e, en especial, asegurar que esta identifica claramente o prestador dos servizos de pagamento.

O Banco de España poderá exixir a adopción das medidas de transparencia necesarias para cumprir co previsto neste punto.

TÍTULO II

Actividade transfronteiriza das entidades de pagamento

Artigo 9. Autorización do establecemento en España de sucursais de entidades de pagamento autorizadas ou domiciliadas nun Estado non membro da Unión Europea.

Na autorización do establecemento en España de sucursais de entidades de pagamento estranxeiras autorizadas ou domiciliadas nun Estado non membro da Unión Europea observarase o disposto nos artigos 1, 2 e 3 no que lle sexa de aplicación, coas particularidades seguintes:

a) A mención ao proxecto de estatutos a que se refire o artigo 3.1.a) entenderase referida ao proxecto de escritura de constitución da sucursal e aos propios estatutos vixentes da entidade de pagamento.

b) Por capital inicial mínimo entenderase a dotación mantida pola entidade en España de fondos de carácter permanente e duración indefinida, dispoñibles para a cobertura de perdas da sucursal.

c) Deberán contar polo menos cunha persoa que sexa responsable da xestión da sucursal que pretenden establecer en España e que determine de modo efectivo a orientación da sucursal. Esta persoa deberá cumprir os requisitos de honorabilidade, coñecementos e experiencia a que se refire a alínea e) do artigo 2.

d) O obxecto social da sucursal non poderá conter actividades non permitidas á entidade de pagamento no seu país de orixe.

e) A documentación que acompañe a solicitude conterá a información necesaria para coñecer con exactitude o réxime xurídico da entidade de pagamento estranxeira solicitante, a supervisión a que está sometida, así como a súa situación financeira. Tamén se incluírá unha descrición da estrutura organizativa da entidade e do grupo en que esta eventualmente se integre. Así mesmo, acreditarase que está en posesión das autorizacións que se é o caso exixa o seu país de orixe para abrir a sucursal.

A autorización poderá tamén ser denegada por aplicación do principio de reciprocidade.

Artigo 10. Actuación en España de entidades de pagamento autorizadas noutro Estado membro da Unión Europea.

1. A apertura en España de sucursais de entidades de pagamento autorizadas noutro Estado membro da Unión Europea quedará condicionada a que o Banco de España reciba unha comunicación da autoridade supervisora da entidade de pagamento que conteña, polo menos, a seguinte información:

- a) O nome e enderezo da entidade de pagamento.
- b) Un programa de actividades en que se indiquen, en particular, as operacións que pretende realizar e a estrutura da organización da sucursal.
- c) O nome e o domicilio en España onde lle poida ser requirida á sucursal toda a información necesaria.
- d) O nome e historial dos directivos responsables da sucursal.

2. Recibida a comunicación, o Banco de España notificarallo á entidade de pagamento e esta, logo de inscribir a sucursal no Rexistro Mercantil, procederá igualmente á súa inscrición no Rexistro Especial do Banco de España, comunicándolle a este a data do inicio efectivo das súas actividades.

Transcorrido un ano desde que se tivese notificado á entidade de pagamento a recepción da comunicación efectuada pola súa autoridade supervisora e sen que a entidade iniciase as súas actividades, deberá iniciarse de novo o trámite previsto no número 1.

3. Se, unha vez aberta a sucursal, a entidade de pagamento autorizada noutro Estado membro da Unión Europea pretendese modificar o contido dalgunha das informacións relacionadas no número 1, deberá comunicalo ao Banco de España, sen prexuízo da comunicación que proceda á súa autoridade supervisora, polo menos un mes antes de efectuar o cambio. Tamén se deberá comunicar ao Banco de España o peche da sucursal, polo menos con tres meses de antelación á data prevista para iso.

4. O procedemento establecido neste artigo aplicarase igualmente ás comunicacións que se reciban dos supervisores dunha entidade de pagamento autorizada noutro Estado membro da Unión Europea que pretenda prestar servizos de pagamento en España de forma permanente mediante a utilización dunha rede de axentes radicados en España.

Os axentes de entidades de pagamento autorizadas noutro Estado membro da Unión Europea deberán respectar no exercicio da súa actividade en España iguais normas que as que veñen obrigados a observar os axentes de entidades de pagamento españolas, de conformidade co previsto no artigo 15.

5. Recibida a comunicación do supervisor dunha entidade de pagamento autorizada noutro Estado membro da Unión Europea da súa intención de establecer unha sucursal en España ou de prestar servizos de pagamento en España de forma permanente mediante axentes radicados en España, o Banco de España dará traslado da comunicación ao Servizo Executivo da Comisión de Prevención do Branqueo de Capitais e Infraccións Monetarias.

O Banco de España, logo de informe do Servizo Executivo, informará as autoridades competentes do Estado membro de orixe da entidade de pagamento cando teña motivos razoables para sospeitar que se están a perpetrar ou xa se perpetraron ou intentaron

actividades de branqueo de diñeiro ou de financiamento do terrorismo ou que a contratación dos axentes ou o establecemento da sucursal poderían aumentar o risco de branqueo de diñeiro ou financiamento do terrorismo.

Artigo 11. Apertura de sucursais e libre prestación de servizos nun Estado non membro da Unión Europea por entidades de pagamento españolas.

1. As entidades de pagamento españolas que pretendan abrir unha sucursal ou realizar as súas actividades en réxime de libre prestación de servizos nun Estado non membro da Unión Europea deberán solicitalo previamente ao Banco de España, acompañando, xunto coa información do Estado en cuxo territorio pretenden establecer a sucursal e o domicilio previsto para esta, un programa das actividades que desexe levar a cabo, a estrutura de organización da sucursal e o nome e historial dos directivos propostos para esta.

2. O Banco de España resolverá, mediante resolución motivada, no prazo máximo de tres meses a partir da recepción de todas as informacións. Cando a solicitude non sexa resolta no prazo anteriormente previsto, poderá entenderse desestimada.

3. O Banco de España poderá denegar a solicitude cando, á luz desta e da información adicional a que se refire o número 1, as estruturas administrativas ou a situación financeira da entidade de pagamento non resulten adecuadas, ou cando no programa de actividades se considere a prestación de servizos de pagamento non autorizados á entidade. Tamén poderá denegala cando considere que a actividade da sucursal non vai quedar suxeita a un efectivo control por parte da autoridade supervisora do país de acollida, ou que existen obstáculos legais ou doutro tipo que impidan ou dificulten o control e a inspección da sucursal polo Banco de España.

4. Toda modificación das informacións a que se refire este artigo deberá ser comunicada pola entidade de pagamento, polo menos un mes antes de efectualas, ao Banco de España. Non se poderá levar a cabo unha modificación relevante no programa de actividades da sucursal se o Banco de España, dentro do referido prazo dun mes, se opón a ela, mediante resolución motivada que será notificada á entidade. A dita oposición deberase fundar nalgunha das causas citadas neste artigo.

Artigo 12. Creación ou adquisición de participacións en entidades de pagamento dun Estado non membro da Unión Europea.

1. Quedará suxeita á autorización previa do Banco de España a creación por unha entidade de pagamento española dunha entidade de pagamento nun Estado non membro da Unión Europea e a adquisición dunha participación significativa ou a toma de control, ben de xeito directo ou a través de entidades controladas pola entidade de pagamento interesada, nunha entidade de pagamento xa existente, cando a dita entidade de pagamento vaia ser constituída ou se encontre domiciliada nun Estado non membro da Unión Europea.

2. No caso da creación, directa ou indirectamente, dunha entidade de pagamento nun Estado non membro da Unión Europea, a entidade de pagamento española que pretenda creala deberá acompañar a solicitude de autorización que se presente no Banco de España, polo menos, da seguinte información:

a) Importe do investimento e da porcentaxe que representa a participación no capital e nos dereitos de voto da entidade que se vai crear. Indicación, se é o caso, das entidades a través das cales se efectuará o investimento.

b) A prevista nas alíneas a), b), i) e j) do artigo 3.1.

c) Descrición completa da normativa aplicable ás entidades de pagamento no Estado onde se vaia constituír a nova entidade, así como da normativa vixente en materia fiscal e de prevención do branqueo de diñeiro e financiamento do terrorismo.

3. No caso de que se vaia adquirir unha participación, entendendo por tal aquela que teña un carácter significativo segundo o previsto no artigo 6.3 da Lei 16/2009, do 13 de

novembro, e neste real decreto, ou se pretenda adquirir posteriormente o control, deberase presentar a información sinalada na alínea anterior, ben que a prevista na alínea b) se poderá limitar a aqueles datos que teñan un carácter público. Tamén se indicará o prazo previsto para a realización do investimento, as contas anuais dos dous últimos exercicios da entidade participada e, de ser o caso, os dereitos da entidade de cara a designar representantes nos órganos de administración e dirección daquela.

4. En todo caso, caberá exixirlles aos solicitantes cantos datos, informes ou antecedentes se consideren oportunos para que o Banco de España se poida pronunciar adecuadamente e, en particular, os que permitan apreciar a posibilidade de exercer a supervisión consolidada do grupo.

5. O Banco de España resolverá sobre a autorización no prazo de tres meses contados desde a recepción de toda a información requirida. Cando a autorización non sexa concedida no prazo anteriormente previsto, poderase entender denegada.

O Banco de España poderá denegar a solicitude de autorización cando:

- a) Atendendo á situación financeira da entidade de pagamento ou á súa capacidade de xestión, considere que o proxecto pode afectalo negativamente.
- b) Vistas a localización e as características do proxecto, non se poida asegurar a efectiva supervisión do grupo, en base consolidada.
- c) A actividade da entidade dominada non quede suxeita a un efectivo control por parte dunha autoridade supervisora nacional.

TÍTULO III

Réxime dos axentes e delegación da prestación de funcións

Artigo 13. Concepto de axente.

Para os efectos deste real decreto e de conformidade co establecido no artigo 2.22 da Lei 16/2009, do 13 de novembro, entenderase por axente dunha entidade de pagamento unha persoa física ou xurídica que presta servizos de pagamento en nome dunha entidade de pagamento. Non terán esta consideración os mandatarios con poderes para unha operación específica, nin as persoas ligadas á entidade de pagamento ou o seu grupo por unha relación laboral.

Artigo 14. Obrigas de comunicación ao Banco de España e rexistro dos axentes.

1. As entidades de pagamento españolas e as sucursais en España de entidades de pagamento estranxeiras que teñan o propósito de prestar servizos de pagamento a través dun axente deberanlle subministrar ao Banco de España información relativa aos procedementos e órganos de control interno e de comunicación que vaian utilizar nas súas relacións cos axentes, tanto para previr e impedir o branqueo de capitais e o financiamento do terrorismo como para asegurar o cumprimento da normativa sectorial aplicable. O Banco de España dará traslado de tales procedementos ao Servizo Executivo da Comisión de Prevención do Branqueo de Capitais e Infraccións Monetarias.

Estas entidades comunicaranlle así mesmo ao Banco de España o nome e domicilio do axente, os servizos de pagamento que vaia prestar e os procedementos adoptados para seleccionar e formar os seus axentes e asegurarse de que estes contan cos coñecementos e capacidades necesarios.

No caso de axentes persoas xurídicas, a información anterior estará referida aos seus directores ou persoas responsables.

2. Cando o Banco de España reciba a información de conformidade co número anterior, incluírá o axente de que se trate no rexistro previsto no artigo 1.3.

Antes de incluír o axente no rexistro, o Banco de España procederá, en caso de que considere que a información facilitada é incorrecta, a ulteriores indagacións para comprobar a devandita información. Tamén poderá requirir a entidade de pagamento para que

modifique os procedementos a que se refire o número anterior para asegurar o seu cumprimento da normativa sectorial.

Se como consecuencia desas indagacións adicionais o Banco de España considera que a información que se lle proporcionou conforme o disposto no número 1 non é correcta, negará a inclusión do axente de que se trate no dito rexistro.

3. Cando unha entidade de pagamento española pretenda prestar servizos de pagamento noutro Estado membro da Unión Europea mediante a contratación dun axente, ademais do indicado nos puntos precedentes, deberá seguir o procedemento establecido no artigo 11.1 da Lei 16/2009, do 13 de novembro. Cando pretenda utilizar unha rede permanente de axentes no dito Estado membro, deberalle comunicar ao Banco de España a identidade das persoas que serán responsables da xestión da rede de axentes no Estado membro de acollida, así como un domicilio nel.

Neste caso, antes de que se poida rexistrar o axente, o Banco de España informará as autoridades competentes do Estado membro de acollida da súa intención de rexistrar o dito axente e terá en conta a súa opinión ao respecto.

Artigo 15. *Responsabilidade das entidades de pagamento respecto dos actos levados a cabo polos seus axentes e condicións para o exercicio de actividade dos axentes.*

1. Nos actos que leven a cabo os seus axentes, as entidades de pagamento serán responsables do cumprimento das obrigas establecidas neste real decreto ou noutra disposición normativa que lles resulte aplicable. As entidades de pagamento deberán desenvolver procedementos de control adecuados para estes efectos.

2. As entidades de pagamento e os seus axentes estarán sometidos ás seguintes condicións no exercicio da súa actividade, de acordo co artigo 12 da Lei 16/2009, do 13 de novembro, e en interese da transparencia fronte á clientela:

a) Deberá ser posta á disposición do público, tanto en cada unha das súas oficinas como na súa páxina web, unha relación de todos os seus axentes, debidamente actualizada e na cal conste o alcance da representación concedida. Esta relación figurará igualmente como anexo na memoria comprendida nas contas anuais.

b) As entidades de pagamento aseguraranse de que os axentes que actúen no seu nome informen diso aos usuarios de servizos de pagamento. Para estes efectos, nos contratos de axencia as entidades de pagamento exixirán dos seus axentes que poñan de manifesto o carácter de tales en cantas relacións establezan coa clientela, identificando de forma inequívoca a entidade que represente.

c) Cando unha entidade de pagamento apodere un axente que xa o fose por outra, a nova entidade exixiralle ao axente que poña en coñecemento dos usuarios de servizo de pagamento, mesmo dos potenciais, o seu dobre apoderamento de forma tal que, cando coincidan os servizos, os clientes poidan tomar unha decisión razoada sobre o provedor que van elixir.

d) Os axentes de entidades de pagamento non poderán actuar por medio de subaxentes.

e) Os axentes non poderán utilizar as súas contas bancarias para aceptar o ingreso, directamente pola clientela, dos fondos procedentes dos servizos ordenados por eles. Non obstante, poderán usar as ditas contas para obter as cantidades que lles deban aboar aos beneficiarios dunha operación de servizos de pagamento, e para canalizar á entidade de pagamento correspondente as cantidades recibidas dos seus clientes.

Artigo 16. *Delegación de funcións.*

1. A delegación de funcións operativas esenciais deberá realizarse de xeito tal que non afecte significativamente nin a calidade do control interno das ditas funcións por parte da entidade de pagamento, nin a capacidade do Banco de España para controlar que a entidade de pagamento cumpre todas as obrigas que establece a lexislación vixente.

Para estes efectos, considerarase que unha función operativa é esencial se unha anomalía ou deficiencia na súa execución pode, ben afectar, de modo considerable, a

capacidade da entidade de pagamento para cumprir permanentemente as condicións e obrigas que derivan da súa autorización e do réxime establecido na Lei 16/2009, do 13 de novembro, ben afectar os resultados financeiros, a súa solvencia ou a continuidade da súa actividade.

2. Cando unha entidade de pagamento pretenda delegar funcións operativas esenciais relacionadas cos servizos de pagamento, deberá informar diso o Banco de España polo menos cun mes de antelación, xuntando a información detallada sobre as características da delegación e a identidade da empresa en que se pretendan delegar. Nese prazo, o Banco de España poderá, motivadamente, opoñerse á delegación, cando aprecie que non se satisfai o establecido neste artigo.

Noutras delegacións de funcións operativas, abondará informar o Banco de España no prazo dun mes contado desde o momento en que a delegación teña efectividade.

3. En todo caso, cando unha entidade de pagamento delegue funcións operativas esenciais, tal delegación:

a) Non suporá en ningún caso o traslado de responsabilidade por parte da alta dirección.

b) Non alterará as relacións e obrigas da entidade de pagamento de conformidade coa lexislación vixente con respecto aos seus usuarios nin con respecto ao Banco de España.

c) Non irá en menoscabo das condicións que debe cumprir a entidade de pagamento para recibir e conservar a autorización de conformidade con este real decreto.

d) Non dará lugar á supresión ou modificación de ningunha das restantes condicións a que se supeditase a autorización da entidade de pagamento.

e) O acordo de delegación entre a entidade de pagamento e o terceiro deberase plasmar nun contrato escrito no cal se concretarán os dereitos e as obrigas das partes.

TÍTULO IV

Requisitos de garantía, requirimentos de recursos propios e limitacións operativas das contas de pagamento

Artigo 17. Requisitos de garantía.

1. As entidades de pagamento salvagardarán os fondos recibidos dos usuarios de servizos de pagamento ou recibidos a través doutro provedor de servizos de pagamento para a execución das operacións de pagamento, suxeitándose a un dos dous procedementos establecidos no artigo 10 da Lei 16/2009, do 13 de novembro. O procedemento adoptado por cada entidade de pagamento deberá figurar no Rexistro Especial de Entidades de Pagamento do Banco de España, así como nos contratos marco que as entidades de pagamento subscriban cos usuarios de servizos de pagamento. Cando as entidades opten polo procedemento sinalado no artigo 10.1.b) da Lei 16/2009, do 13 de novembro, nos ditos contratos marco faranse constar, así mesmo, a natureza da garantía e a entidade que a achega. O cambio do sistema de salvagarda, aínda que non o do garante, suxeitarase ao réxime previsto no artigo 22 da Lei 16/2009, do 13 de novembro.

A entidade de pagamento deberá facer público o sistema de salvagarda elixido, en termos claros e accesibles, na súa páxina web.

2. En caso de que as entidades opten polo procedemento sinalado no artigo 10.1.a) da Lei 16/2009, do 13 de novembro, consideraranse activos seguros, líquidos e de baixo risco:

(i) Os depósitos á vista en entidades de crédito sometidas a supervisión prudencial e domiciliadas en Estados membros da Unión Europea ou da Organización de Cooperación e Desenvolvemento Económico. A denominación destes depósitos deberá facer mención expresa á súa condición de «saldos de clientes de «entidade de pagamento»».

(ii) As adquisicións temporais de activos, con prazo de vencemento residual menor ou igual a dous días, que teñan unha ponderación nula para os efectos do risco de crédito,

de conformidade co previsto no capítulo III do Real decreto 216/2008, do 15 de febreiro, de recursos propios das entidades financeiras, e as súas normas de desenvolvemento.

3. En caso de que as entidades opten polo procedemento sinalado no artigo 10.1.b) da Lei 16/2009, do 13 de novembro, a póliza de seguro ou a garantía comparable dunha entidade aseguradora ou dunha entidade de crédito deberán cumprir, en todo caso, as seguintes condicións:

- a) A garantía será directa e por primeiro requirimento.
- b) O alcance da garantía ou seguro estará definido con claridade e será xuridicamente válido e eficaz.
- c) A garantía alcanzará todos os servizos de pagamento enumerados no artigo 1.2 da Lei 16/2009, do 13 de novembro, e cubrirá a totalidade dos fondos pertencentes aos usuarios de servizos de pagamento que estean en poder da entidade de pagamento, incluídos os correspondentes a situacións transitorias por operacións de tráfico, no momento en que se dite o auto de declaración de concurso. Cubrirá, así mesmo, os fondos en poder dos axentes da entidade de pagamento.
- d) Sen prexuízo do establecido nos artigos 10, 12 e 15 da Lei 50/1980, do 8 de outubro, de contrato de seguro, o acordo de garantía ou seguro non conterá cláusula ningunha cuxo cumprimento escape ao control directo da entidade de pagamento e que permita ao provedor da garantía ou seguro cancelar unilateralmente ou reducir o vencemento da dita garantía ou seguro.
- e) A garantía ou seguro farase efectivo en caso de que fose ditado auto de declaración de concurso da entidade de pagamento. Declarado o concurso, e salvo que a administración concursal dispuxese outra cousa, os servizos de pagamento que se solicitasen á entidade de pagamento serán inmediatamente executados. Os fondos restantes aboaranse directamente nas contas á vista asociadas ás contas de pagamento.
- f) A entidade de crédito ou aseguradora que preste a garantía ou seguro mencionados nesta alínea non poderá pertencer ao mesmo grupo, de acordo co que dispón o artigo 42 do Código de comercio, que a entidade de pagamento garantida ou asegurada.
- g) A entidade de crédito que proporcione a garantía deberá ter unha cualificación crediticia mínima para exposicións a longo prazo de A1, A+ ou asimilados dunha axencia de cualificación de riscos, outorgada por unha axencia de cualificación crediticia que fose rexistrada de conformidade co disposto no Regulamento (CE) n.º 1060/2009, do Parlamento Europeo e do Consello, do 16 de setembro de 2009, sobre as axencias de cualificación crediticia. De tratarse dun seguro, abondará con que a entidade aseguradora dispoña da correspondente autorización administrativa.

Artigo 18. *Recursos propios.*

1. Os recursos propios da entidade de pagamento non poderán ser inferiores á cantidade maior das recollidas nos artigos 2.c) e 19.

2. Autorízase o Banco de España para adoptar as medidas necesarias para impedir o uso múltiple de elementos que se poidan considerar como recursos propios cando a entidade de pagamento pertenza ao mesmo grupo doutra entidade de pagamento, entidade de crédito, empresa de investimento, empresa de xestión de activos ou empresa de seguros. Este punto aplicarase tamén cando unha entidade de pagamento preste algún dos servizos de pagamento considerados no artigo 1.2 da Lei 16/2009, do 13 de novembro, e realice simultaneamente outras actividades.

Artigo 19. *Cálculo dos requirimentos de recursos propios.*

1. Sen prexuízo dos requisitos de capital inicial establecidos no artigo 2.c) e das facultades que os artigos 8.2 e 9.3.d) da Lei 16/2009, do 13 de novembro, lle outorgan ao Banco de España, os recursos propios das entidades de pagamento serán, como mínimo, igual á suma dos seguintes elementos multiplicados polo factor de escala k, establecido no número 2, no cal o volume de pagamentos (VP) representa unha doceava parte da contía

total das operacións de pagamento executadas pola entidade de pagamento durante o ano anterior:

- a) 4,0 por cento do tramo de VP ata os 5 millóns de euros, máis.
- b) 2,5 por cento do tramo de VP entre 5 millóns euros e 10 millóns de euros, máis.
- c) 1 por cen do tramo de VP entre 10 millóns de euros e 100 millóns de euros, máis.
- d) 0,5 por cen do tramo de VP entre 100 millóns de euros e 250 millóns de euros, máis.

e) 0,25 por cento do tramo de VP por enriba de 250 millóns de euros.

2. O factor de escala k mencionado no número 1 será o seguinte:

a) 0,5 en caso de que a entidade de pagamento só preste o servizo de pagamento de envío de diñeiro.

b) 0,8 en caso de que a entidade de pagamento execute operacións de pagamento en que se transmita o consentimento do ordenante a executar unha operación de pagamento mediante dispositivos de telecomunicación, dixitais ou informáticos e se realice o pagamento a través do operador da rede ou sistema de telecomunicación ou informático, que actúa unicamente como intermediario entre o usuario do servizo de pagamento e o prestador de bens e servizos.

c) 1 en caso de que a entidade de pagamento preste calquera dos servizos de pagamento que figuran nas letras a) á e) do artigo 1.2 da Lei 16/2009, do 13 de novembro.

3. Malia o disposto nos números anteriores, o Banco de España, atendendo ás peculiaridades do negocio dunha entidade de pagamento, e co fin de mellorar a súa solvencia, protexer os intereses dos usuarios de servizos de pagamento ou do propio sistema de pagamentos, ou favorecer a eficaz supervisión da entidade, poderá, por iniciativa propia, logo de audiencia da entidade, ou por solicitude da entidade de pagamento interesada, resolver motivadamente que esta dispoña duns recursos propios que sexan como mínimo igual á cantidade resultante da aplicación dun dos seguintes métodos:

a) Os recursos propios das entidades de pagamento serán, como mínimo, igual ao 10 por cento dos seus gastos xerais do ano anterior.

O Banco de España poderá axustar a dita exixencia en caso de que a actividade dunha entidade de pagamento rexistre un cambio substancial desde o ano anterior. Cando unha entidade de pagamento non complete aínda un ano de actividade na data de cálculo, os recursos propios serán igual ao 10 por cento dos correspondentes gastos xerais previstos no seu plan de negocios, a menos que o Banco de España exixa a modificación do dito plan.

b) Os recursos propios da entidade de pagamento serán, como mínimo, igual ao indicador pertinente, definido a seguir no inciso i), multiplicado polo factor de multiplicación establecido no inciso ii) e multiplicado pola súa vez polo factor de escala k, establecido no número 2:

i) O indicador pertinente é a suma dos elementos seguintes:

- 1.º) Ingresos por xuros,
- 2.º) Gastos por xuros,
- 3.º) Comisións e taxas recibidas e
- 4.º) Outros ingresos de explotación.

Cada elemento incluírase na suma co seu signo positivo ou negativo. Os ingresos en concepto de partidas extraordinarias ou irregulares non se poderán incluír no cálculo do indicador pertinente. Os gastos ocasionados pola externalización de servizos prestados por terceiros poderán reducir o indicador pertinente se o gasto é contraído por unha empresa suxeita a supervisión conforme a Lei 16/2009, do 13 de novembro. O indicador pertinente calcúlase sobre a base das doce últimas observacións mensuais a finais do último exercicio financeiro.

Non obstante, os recursos propios calculados segundo este método non poderán ser inferiores ao 80 por cento da media dos últimos tres exercicios para o indicador pertinente.

Cando non se dispoña de cifras auditadas, poderanse utilizar estimacións de negocio;

ii) O factor de multiplicación será:

1.º) 10 por cento do tramo de indicador pertinente ata os 2,5 millóns de euros.

2.º) 8 por cento do tramo de indicador pertinente entre 2,5 millóns de euros e 5 millóns de euros.

3.º) 6 por cento do tramo de indicador pertinente entre 5 millóns de euros e 25 millóns de euros.

4.º) 3 por cento do tramo de indicador pertinente entre 25 millóns de euros e 50 millóns de euros.

5.º) 1,5 por cento por enriba de 50 millóns de euros.

A entidade deberá comezar a aplicar o novo método no prazo que estableza o Banco de España, que non poderá ser inferior a 6 meses.

4. O Banco de España determinará as partidas contables que se deban incluír nas definicións recollidas neste artigo.

Artigo 20. Adopción de medidas para retornar ao cumprimento das normas relativas a recursos propios.

1. Cando unha entidade de pagamento presente un déficit de recursos propios respecto dos exixidos conforme este real decreto, a entidade informará diso, con carácter inmediato, o Banco de España e presentará no prazo dun mes, contado desde a comunicación da información anterior ao Banco de España, un programa no cal se concreten os plans para retornar ao cumprimento, salvo se a situación se tiver corrixido nese período. O programa deberá conter, polo menos, os aspectos referidos á identificación das causas determinantes do incumprimento, ao plan para retornar ao cumprimento que poderá incluír a limitación ao desenvolvemento de actividades que supoñan riscos elevados, o desinvestimento en activos concretos, ou medidas para o aumento do nivel de recursos propios e os prazos previsibles para retornar ao cumprimento.

Este programa deberá ser aprobado polo Banco de España, que poderá incluír as modificacións ou medidas adicionais que considere necesarias para garantir o retorno aos niveis mínimos de recursos propios exixibles. O programa presentado entenderase aprobado se aos tres meses da súa presentación ao Banco de España non se tiver producido resolución expresa.

2. Cando o Banco de España, de conformidade co previsto no artigo 8.2.b) da Lei 16/2009, do 13 de novembro, obrigue unha entidade de pagamento a manter recursos propios adicionais aos exixidos segundo o artigo 18, e da dita exixencia resulte que os recursos propios da entidade son insuficientes, a entidade presentará no prazo dun mes, contado desde a comunicación da súa decisión polo Banco de España, un programa no cal se concreten os plans para cumprir co requirimento adicional, salvo se a situación se tiver corrixido nese período. O dito programa deberá ser aprobado polo Banco de España, que poderá incluír as modificacións ou medidas adicionais que considere necesarias. O programa presentado entenderase aprobado se aos tres meses da súa presentación ao Banco de España non se tiver producido resolución expresa.

Artigo 21. Aplicación de resultados en caso de incumprimento das normas relativas a recursos propios.

1. Cando unha entidade de pagamento presente un déficit de recursos propios superior ao 20 por cento dos requiridos en virtude do disposto neste real decreto, a entidade deberá destinar a reservas a totalidade dos beneficios ou excedentes netos, salvo que o

Banco de España autorice outra cousa, ao aprobar o programa de retorno ao cumprimento a que se refire o artigo anterior.

2. Cando o déficit de recursos propios sexa igual ou inferior ao 20 por cento, a entidade someterá a súa distribución de resultados á autorización previa do Banco de España, que establecerá a porcentaxe mínima a destinar reservas atendendo ao programa presentado para retornar ao cumprimento do artigo 18.

A autorización do Banco de España entenderase outorgada se transcorrido un mes desde a solicitude non se tiver ditado resolución expresa.

3. O Banco de España poderá establecer os termos en que, se é o caso, as limitacións á repartición de dividendos a que se refiren os números 1 e 2 deste artigo se poderán aplicar ás filiais instrumentais ou financeiras dunha entidade de pagamento.

4. O disposto neste artigo e no precedente enténdese sen prexuízo da aplicación, cando proceda, das sancións previstas na Lei 26/1988, do 29 de xullo, conforme o disposto no artigo 51 da Lei 16/2009, do 13 de novembro.

Artigo 22. Contas de pagamento das entidades de pagamento.

1. As limitacións operativas das contas de pagamento das entidades de pagamento previstas tanto neste artigo como no artigo 9.2 da Lei 16/2009, do 13 de novembro, deberán figurar, convenientemente destacadas, nos correspondentes documentos contractuais que se formalicen cos usuarios de servizos de pagamento.

2. A apertura dunha conta de pagamento deberase vincular, necesariamente, á existencia previa ou á tramitación simultánea dunha orde de pagamento cuxo ordenante ou beneficiario deberá ser un terceiro distinto ao titular da conta.

3. Toda conta de pagamento terá asociada, desde a súa apertura e en todo momento, unha conta de depósito de efectivo aberta por un dos seus titulares nunha entidade de crédito autorizada na Unión Europea, á cal se deberá transferir o saldo da conta de pagamento cando esta non presente ningunha operación no último ano. Non se computarán como operación, para estes efectos, as entradas e saídas realizadas polo propio titular da conta.

Cando por algunha razón sobrevida non existise a dita conta asociada, a entidade de pagamento porá á disposición do titular da conta de pagamento o saldo desta, xa sexa na súa propia sede, xa sexa depositándoo ao seu nome nunha conta á vista nunha entidade de crédito autorizada a captar fondos reembolsables do público sometida a supervisión prudencial e domiciliada nun Estado membro de la Unión Europea ou da Organización de Cooperación e Desenvolvemento Económico.

De todo iso serán informados puntualmente todos os titulares da conta de pagamento.

4. Sen prexuízo do disposto no artigo 9.3 da Lei 16/2009, do 13 de novembro, en relación coa concesión de créditos por parte das entidades de pagamento, as contas de pagamento destas entidades unicamente poderán presentar saldo debedor como resultado da prestación de servizos de pagamento iniciados polo seu beneficiario, pero nunca por operacións de pagamento iniciadas directamente polo ordenante titular da conta de pagamento.

Os saldos debedores das contas de pagamento deberán repoñerse no prazo máximo dun mes e o seu importe non poderá exceder, en ningún momento, a contía de 600 euros.

TÍTULO V

Entidades de pagamento híbridas e deber de constitución dunha entidade de pagamento separada

Artigo 23. Entidades de pagamento híbridas.

1. Para os efectos deste artigo entenderase por entidades de pagamento híbridas aquelas que, ademais de prestar servizos de pagamento conforme o artigo 1.2 da Lei

16/2009, do 13 de novembro, desenvolvan algunha outra actividade económica, segundo o establecido no artigo 9.1.c) da mesma lei.

2. Son de aplicación especial ás entidades de pagamento híbridas as seguintes previsións específicas.

a) En relación cos requisitos para exercer a actividade, as entidades de pagamento híbridas deberán dispoñer de polo menos un alto directivo con natureza de director xeral ou asimilado, responsable da xestión dos servizos de pagamento e dos servizos auxiliares a que estea autorizada.

Este directivo deberá estar en posesión dos coñecementos necesarios para a prestación de servizos de pagamento a que se refire o artigo 2. e). En caso de que a entidade conte cun órgano colexiado de administración, os ditos coñecementos tamén serán exixibles a, polo menos, un dos seus membros.

b) Respecto aos requisitos da solicitude:

i) A información sobre os directores xerais e asimilados a que se refire o artigo 3.1.j) presentarase distinguindo entre os que vaian ter responsabilidade directa na prestación de servizos de pagamento e os restantes.

ii) A información a que se refiren as letras f), g) e h) do artigo 3.1 especificará os procedementos e estruturas organizativas destinados a evitar que os riscos das actividades económicas da solicitante poidan afectar os intereses dos usuarios de servizos de pagamento ou o cumprimento das normas sectoriais e de prevención do branqueo de capitais e financiamento do terrorismo aplicables.

iii) A entidade de pagamento deberá achegar información suficiente sobre as actividades económicas que vén realizando ou pretende realizar e que determinan a súa cualificación como entidade de pagamento híbrida, así como unha previsión da súa evolución a medio prazo.

Deberá xuntar, así mesmo, información sobre a eventual vinculación ou sinerxía, comercial, operativa ou de calquera outra natureza, entre as ditas actividades e as de pagamento para as cales se solicita autorización, así como sobre os mecanismos que aseguren a separación das responsabilidades adquiridas no exercicio das actividades de pagamento. En caso de que pretenda ofrecer as contas mixtas a que se refire o artigo 10.2 da Lei 16/2009, do 13 de novembro, o informe precisará as súas características principais.

c) No que se refire ao Rexistro de Altos Cargos, só será necesaria a inscrición dos administradores e dos altos directivos que vaian ter responsabilidade directa na xestión de servizos de pagamento.

d) No que atinxe á modificación dos estatutos sociais, só requirirán autorización previa conforme o previsto no artigo 5 aquelas modificacións que afecten ou poidan afectar a actividade de prestación de servizos de pagamento.

e) Respecto á supervisión:

i) No exercicio das facultades de control e inspección das entidades de pagamento que o artigo 15.1 da Lei 16/2009, do 13 de novembro, lle atribúe, o Banco de España poderá solicitar das entidades de pagamento híbridas información sobre as actividades económicas que vén realizando ou pretende realizar, que determinan a súa cualificación como tales e que resulten relevantes para o exercicio da súa función de supervisión.

ii) As obrigas de segredo profesional establecidas no artigo 16.2 da Lei 16/2009, do 13 de novembro, deberanse observar, así mesmo, en relación coa información a que se refire a letra anterior.

f) No que concirne ás contas de pagamento, en caso de que só unha fracción dos fondos nelas mantidos se destine á prestación de servizos de pagamento, cando se produza o suposto de inactividade a que se refire o artigo 22.3, o saldo destas contas unicamente poderá ser utilizado na prestación de servizos distintos aos de pagamento.

g) Canto á contabilidade, a información separada a que se refire o artigo 14.4 da Lei 16/2009, do 13 de novembro, deberá dispor dun detalle suficiente, nos termos que estableza o Banco de España, para asegurar a súa doada conciliación cos estados reservados que determine o Banco, e permitir unha comparación adecuada coa información pública proporcionada polas restantes entidades de pagamento.

Artigo 24. Deber de constitución dunha entidade de pagamento separada.

1. Conforme o previsto no artigo 9.1 da Lei 16/2009, do 13 de novembro, unha entidade de pagamento híbrida deberá constituír unha entidade separada para a actividade dos servizos de pagamento, en caso de que o Banco de España así o exixa por apreciar que as actividades da entidade de pagamento en relación con servizos distintos dos de pagamento prexudiquen ou poidan prexudicar ben a solidez financeira da entidade de pagamento, ben a capacidade das autoridades competentes para supervisar o cumprimento das obrigas establecidas para a entidade de pagamento.

2. O Banco de España resolverá sobre o deber de constituír unha entidade de pagamento separada logo de audiencia da entidade interesada. Na súa notificación fará constar as condicións para a constitución da entidade de pagamento separada, determinando que actividades das non recollidas no artigo 1.2 da Lei 16/2009, do 13 de novembro, prexudican ou poden prexudicar a solidez financeira da entidade de pagamento ou a capacidade do Banco de España para supervisar o cumprimento das obrigas establecidas na normativa aplicable, ou calquera outro extremo cuxa reforma se considere necesaria para garantir o cumprimento das citadas obrigas.

3. A constitución da entidade separada para a actividade dos servizos de pagamento tramitárase conforme o establecido no artigo 1 e deberase presentar a solicitude correspondente ante Dirección Xeral do Tesouro e Política Financeira no prazo de 3 meses contado desde a data de notificación de tal exixencia do Banco de España. Transcorrido ese prazo sen que se presentase a solicitude de autorización anterior, ou denegada esta, e en caso de que a entidade de pagamento híbrida non cese nas súas actividades no prazo de tres meses, a autorización concedida a esta poderá ser revogada en virtude do previsto no artigo 7.1.f) da Lei 16/2009, do 13 de novembro.

Unha vez constituída a entidade separada, a transferencia de actividades deberase levar a cabo no prazo máximo de tres meses desde a autorización.

TÍTULO VI

Outras disposicións relativas ao réxime xurídico dos servizos de pagamento

Artigo 25. Instrumentos de pagamento de escasa contía e diñeiro electrónico.

En caso de instrumentos de pagamento que, conforme o contrato marco, só afecten operacións de pagamento individuais non superiores a 30 euros ou que, ben teñan un límite de gasto de 150 euros, ben permitan almacenar fondos que non excedan en ningún momento a cantidade de 150 euros, os provedores de servizos de pagamento poderán convir cos seus usuarios de servizos de pagamento que:

a) No se apliquen os artigos 27.b), 28.c), 28.d), 32.3 e 32.4 da Lei 16/2009, do 13 de novembro, se o instrumento de pagamento non permite bloquear ou impedir futuras utilizacións.

b) Non se apliquen os artigos 30, 31, 32.1 e 32.2 da Lei 16/2009, do 13 de novembro, se o instrumento de pagamento se utiliza de forma anónima ou o provedor de servizos de pagamento é incapaz, por outros motivos intrínsecos do propio instrumento de pagamento, de demostrar que a operación de pagamento foi autorizada.

c) Malia o disposto no artigo 36.1 da Lei 16/2009, do 13 de novembro, o provedor de servizos de pagamento non teña a obriga de lle notificar ao usuario do servizo de pagamento o seu rexeitamento da orde de pagamento, se a non execución resulta evidente no contexto de que se trate.

d) Sen prexuízo do disposto no artigo 37 da Lei 16/2009, do 13 de novembro, o ordenante non pode revogar a orde de pagamento unha vez que se lle transmita ao beneficiario a orde de pagamento ou o seu consentimento.

e) Malia o disposto nos artigos 40 e 41 da Lei 16/2009, do 13 de novembro, se apliquen outros períodos de execución.

Artigo 26. *Redes limitadas.*

En virtude do artigo 3.k) da Lei 16/2009, do 13 de novembro, non están suxeitos á normativa reguladora dos servizos de pagamento, os servizos que se baseen en instrumentos cuxo uso estea limitado:

- a) Aos establecementos do emisor, ou;
- b) Dentro dunha rede limitada de provedores que realizasen un acordo comercial directo co emisor do instrumento.

Considerarase que o uso dun instrumento se circunscribe a unha rede limitada se só se pode empregar para a adquisición de bens e servizos nunha determinada cadea de provedores de bens ou servizos, ou para unha serie limitada de bens e servizos, sexa cal sexa a localización do punto de venda.

Os provedores de bens e servizos incorporados a unha destas redes limitadas deberán ter subscrito un contrato en virtude do cal se recoñezan as obrigas comúns a todos eles para a aceptación do instrumento e os dereitos dos seus usuarios que, en todo caso, deberán ser idénticos independentemente do provedor do ben ou servizo.

TÍTULO VII

Réxime sancionador e de supervisión das entidades de pagamento

Artigo 27. *Réxime sancionador.*

1. Ás entidades de pagamento, así como aos que representen cargos de administración ou dirección nelas, seralles de aplicación, conforme o previsto no artigo 51 da Lei 16/2009, do 13 de novembro, o réxime sancionador establecido no título I da Lei 26/1988, do 29 de xullo, sobre disciplina e intervención das entidades de crédito.

O dito réxime alcanzará igualmente as persoas físicas ou xurídicas que posúan unha participación significativa na entidade de pagamento, segundo o previsto no artigo 6.3 da Lei 16/2009, do 13 de novembro, e aquelas que, tendo nacionalidade española, controlen unha entidade de pagamento doutro Estado membro da Unión Europea. A responsabilidade tamén alcanzará os que ocupen cargos de administración ou dirección nas entidades responsables.

2. De conformidade co previsto no artigo 4.m) da Lei 26/1988, do 29 de xullo, a reiteración na infracción grave por parte da entidade de pagamento considerarase infracción moi grave cando durante os cinco anos anteriores á súa comisión lle fose imposta á entidade sanción firme polo mesmo tipo de infracción.

3. O incumprimento simplemente ocasional ou illado das normas de disciplina recollidas no artigo 51.3 da Lei 16/2009, do 13 de novembro, cando iso non poña en grave risco a entidade de pagamento, nin afecte os usuarios dos seus servizos ou do sistema de pagamentos no seu conxunto, será sancionado como infracción leve.

4. As entidades de pagamento, así como os que posúan cargos de administración ou dirección nelas, que infrinxan as normas de ordenación e disciplina recollidas no artigo 51.3 da Lei 16/2009, do 13 de novembro, cometerán infracción grave sancionable de acordo co título I da Lei 26/1988, do 29 de xullo, sempre que estas non teñan carácter ocasional ou illado.

Esta responsabilidade alcanzará igualmente as persoas físicas ou xurídicas que posúan unha participación significativa na entidade de pagamento, segundo o previsto no artigo 6.3 da Lei 16/2009, do 13 de novembro, e aquelas que, tendo nacionalidade

española, controlen unha entidade de pagamento doutro Estado membro da Unión Europea. A responsabilidade tamén alcanzará os que ocupen cargos de administración ou dirección nas entidades responsables.

Artigo 28. *Información sobre a estrutura de capital das entidades de pagamento.*

1. As entidades de pagamento deberán informar o Banco de España, tan pronto a coñezan, de calquera adquisición dunha participación significativa, indicando, se é o caso, a identidade do seu novo titular, co obxecto de que o Banco de España poida valorar a vixencia dos requisitos exixibles para conservar a autorización.

2. O Banco de España poderá solicitar dos obrigados a realizar a comunicación a que se refire o artigo 6.4 da Lei 16/2009, do 13 de novembro, e da propia entidade de pagamento a remisión de tanta información que poida ser apropiada para avaliar a idoneidade daqueles como tedores dunha participación significativa na entidade de pagamento.

3. Cando da análise da información a que se refire este número se poña de manifesto que os indicados socios carecen da idoneidade exixible, ou estes non faciliten a información solicitada, o Banco de España informará os interesados e a entidade de pagamento, indicándolles, mediante o oportuno requirimento, a necesidade de que procedan a reducir a súa participación co fin de evitar o inicio do correspondente expediente de revogación da autorización, así como as medidas que, entre tanto, deberían adoptar para evitar que a influencia exercida por esas persoas poida resultar en detrimento da xestión sa e prudente da entidade. Transcorrido o prazo que se estableza sen que os interesados reducisen a súa participación, o Banco de España poderá iniciar o correspondente expediente de revogación da autorización.

4. Con independencia do previsto no número 1, as entidades de pagamento deberán remitir ao Banco de España semestralmente, na forma e condicións que este determine, información sobre as entidades financeiras que posúan, directa ou indirectamente, participacións no seu capital, así como sobre calquera persoa que posúa polo menos un 2,5 por cento do seu capital.

Artigo 29. *Segredo profesional.*

1. Todas as persoas que desempeñen unha actividade para o Banco de España e tivesen coñecemento de datos de carácter reservado están obrigadas a gardar segredo. O incumprimento desta obriga determinará as responsabilidades penais e as demais previstas polas leis. Estas persoas non poderán prestar declaración nin testemuño nin publicar, comunicar ou exhibir datos ou documentos reservados, nin sequera despois de cesar no servizo, salvo permiso expreso outorgado polo órgano competente do Banco de España. Se o dito permiso non for concedido, a persoa afectada manterá o segredo e quedará exenta da responsabilidade que diso dimane.

2. Observarase así mesmo estrito segredo profesional en relación co intercambio de información indicado nos artigos 16.1 e 16.3 da Lei 16/2009, do 13 de novembro, de servizos de pagamento.

Disposición transitoria única. Réxime especial para a transformación en entidades de pagamento dos establecementos de cambio de moeda a que se refire a disposición transitoria segunda da Lei 16/2009, do 13 de novembro.

1. Os establecementos de cambio de moeda que tivesen sido autorizados para a xestión de transferencias co exterior con anterioridade á entrada en vigor deste real decreto, ao abeiro do previsto no último parágrafo do número 1 da disposición transitoria segunda da Lei 16/2009, do 13 de novembro, deberán validar a súa autorización ou transformarse en entidade de pagamento na forma prevista nos parágrafos anteriores do citado número.

2. Para os efectos da validación da autorización prevista no segundo parágrafo do número 1 da disposición transitoria segunda da Lei 16/2009, do 13 de novembro, os establecementos de cambio de moeda autorizados para a xestión de transferencias co exterior terán que acreditar ante o Banco de España o cumprimento de todos os requisitos

establecidos na dita lei e neste real decreto, a excepción dos previstos nas alíneas a), c), d) e e) do artigo 2 deste real decreto.

3. O Banco de España poderá requirir dos establecementos de cambio de moeda, para os efectos da validación da súa autorización, a acreditación do cumprimento de calquera outro extremo do réxime xurídico das entidades de pagamento.

Disposición derogatoria única. *Derogación normativa.*

Quedan derogadas cantas normas de igual ou inferior rango se opoñan ao disposto neste real decreto.

Disposición derradeira primeira. *Título competencial.*

Este real decreto dítase ao abeiro do disposto no artigo 149.1.6.^a, 11.ª e 13.ª da Constitución.

Disposición derradeira segunda. *Facultades de desenvolvemento.*

Habílitase o ministro de Economía e Facenda para ditar as disposicións necesarias para o desenvolvemento e execución deste real decreto.

Disposición derradeira terceira. *Incorporación de dereito da Unión Europea.*

Mediante este real decreto incorpórase parcialmente ao dereito español a Directiva 2007/64/CE do Parlamento Europeo e do Consello, do 13 de novembro de 2007, sobre servizos de pagamento no mercado interior, pola que se modifican as directivas 97/7/CE, 2002/65/CE, 2005/60/CE e 2006/48/CE pola que se derroga a Directiva 97/5/CE.

Disposición derradeira cuarta. *Entrada en vigor.*

Este real decreto entrará en vigor o día seguinte ao da súa publicación no «Boletín Oficial do Estado».

Dado en Madrid o 28 de maio de 2010.

JUAN CARLOS R.

A vicepresidenta segunda do Goberno
e ministra de Economía e Facenda
ELENA SALGADO MÉNDEZ